

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.155/2022/12.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. május 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt és társa ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2021. november 19. napján kihirdetett 10.B.7/2019/112. számú ítéletét megváltoztatja.

A I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) évre enyhíti. I. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 25.955 (huszonötezer-kilencszázötvenöt) forint bűnügyi költséget II. rendű vádlott viseli.

I. rendű vádlott személyi igazolványának száma:

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az Egri Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] miatt hat év szabadságvesztésre és hat év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Kimondta, hogy legkorábban a vádlott a szabadságvesztés büntetésből annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, egyidejűleg I. rendű vádlottat az ellene emelt lőfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetnének [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont] vádjá alól felmentette.

[2] II. rendű vádlottat kábítószer birtoklás büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés] miatt egy év szabadságvesztésre és egy év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Kimondta, hogy II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetéséből legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő

napon bocsátható feltételes szabadságra. E vádlottal szemben elrendelte az Ózdi Járásbíróság 11.Bpk.145/2017/3. számú határozatával kiszabott egy év hat hónap börtön, valamint az Ózdi Járásbíróság 6.Bpk.376/2017/2. számú határozatával kiszabott egy év fogházbüntetés végrehajtását.

[3] I. rendű vádlottal szemben 60.000 (hatvanezer) forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett ezen kívül az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére, továbbá 95.443 (kilencvenötezer-négyszáznegyvenhárom) forint tekintetében megállapította, hogy az az állam terhén marad.

[4] A fenti ítélet ellen kétirányban terjesztettek elő perorvoslatot. Az ügyész I. rendű vádlott terhére a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alóli felmentése miatt, ebben a bűncselekményben történő bűnösségének megállapítása végett is, valamint a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, mind a büntetés mértéke, mind pedig a büntetés végrehajtási fokozat fegyházban történő megállapításáért fellebbezett.

[5] I. rendű vádlott és védője kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, míg az ismeretlen helyen tartózkodó és az elsőfokú eljárásban távollévő II. rendű vádlott vonatkozásában a védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.390/2020/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta I. rendű vádlott vonatkozásában, míg az I. rendű vádlott és védője, valamint a II. rendű vádlott védőjének fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[7] Álláspontja szerint az Egri Törvényszék a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek betartásával folytatta le az eljárást. A beszerzett bizonyítékokat megvizsgálta, ez alapján megalapozott tényállást rögzített az I. tényállási pont tekintetében. Az ítéletnek kizárólag a vádlottak előző elítélésére vonatkozó része szorul kisebb pontosításra, valamint a tényállás [29] pontja nyilvánvaló elírás folytán helyesbítésre, illetve kiegészítésre.

[8] A II. ítéleti tényállás tekintetében a I. rendű vádlott vonatkozásában hozott részfelmentő rendelkezés ellen bejelentett ügyészi fellebbezést megalapozottnak tartotta. E tényállás a részfelmentő rendelkezés helyessége esetén is hiányos, ugyanis a tényállás nem tartalmazta azt a megállapítást, hogy a sz. lakásban lefoglalt kézi lőfegyver és lőszer nem köthetőek I. rendű vádlotthoz. E megállapítás az indokolás részét képezte [66], azonban ennek a tényállásban lenne a helye.

[9] Ugyanakkor a bíróság – álláspontja szerint – tévesen jutott a fenti megállapításra. A lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének tényállása ugyanis nem a lőfegyverrel és lőszerrel kapcsolatos tulajdoni viszonyok meglétét követeli meg, hanem azt tiltja, hogy engedély nélkül ilyen eszközöket birtokban tartsanak. Márpedig az minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlott állandó lakásaként szolgáló nappali helységben a nyomozóhatóság ezen a közbiztonságra különös veszélyes eszközöket megtalálta. A vádlott feleségével és gyermekeivel életvitelszerűen lakott a lakásban, kiskorú gyerekeihez e fegyverek nyilván nem köthetők, ezért téves a felmentő rendelkezés. Az ügyben beszerzett igazságügyi genetikus szakértő is hangsúlyozta, hogy DNS-profilja maradéktalanul megtalálható volt az eszközökön. Igaz az is, hogy az ő személyi profiljában nem volt olyan ritka DNS tulajdonság, ami az ő mintahagyását feltétlenül valószínűsítette

volna. Mindezek alapján levonható az a következtetés, hogy I. rendű vádlottnak az érdekkörébe tartozó lakásban elhelyezett, és az adott körülmények között megtalált fegyverről és lőszerekről, valamint hangtompítóról tudomása kellett, hogy legyen, ennek okán pedig a bűnössége is fennáll. Indítványozta ezért a bűnösség megállapítását e bűncselekményben, és vele szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítását, mind a tartam, mind pedig a végrehajtási fokozat vonatkozásában.

[10] II. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság ítélete minden tekintetben helytálló, vele szemben a tényállás, a minősítés, a kiszabott büntetés törvényes, a büntetés enyhítésére kellő ok nincs.

[11] I. rendű vádlott védője előkészítő iratában észrevételezte az ügyészi átiratban írtakat. Egyetértett azon ügyészi megállapítással, mely szerint az ítélet [66] bekezdésében szereplő ténybeli megállapítás valójában az ítélet tényállásának részét képezi, mivel azt a Legfelsőbb Bíróság is több döntésében elvi élel kimondta, hogy „a tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolása bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős”. A védő egyebekben nem osztotta az ügyészség álláspontját. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, ennek során kifejezetten utalt a Be. 7. § (4) bekezdésében rögzített azon alapelvre, amely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a terhelt terhére nem értékelhető. Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárás kódex főszabálya alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az megalapozatlan. Jelen ügyben ez nem áll fenn, a tényálláshoz kötöttség szabályai alapján a bizonyítékok felülmérlegelése kizárt. Ehhez képest az ügyészség több esetben kifejezetten az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelési tevékenységét támadó megállapításokat tett, amely eredményre nem vezethet. A törvényszék által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott, ezért a lőfegyverrel és lőszerral visszaélés tekintetében a terhes ügyészi fellebbezés elutasítását kérte.

A büntetés kiszabása körében változatlanul indítványozta a szankció enyhítését. Rámutatott, hogy az időmúlás mellett az eljárás elhúzódása is a büntetés tartamának mérséklése irányába hat. Kérte figyelembe venni továbbá a vádlott által megvalósított bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát, nevezetesen azt, hogy a kábítószer mennyisége (hatóanyag tartalma) a jelentős mennyiség alsó határának kétszeresét sem érte el. Kérte figyelembe venni I. rendű vádlott megromlott egészségi állapotát, mely tekintetében becsatolta igazságügyi orvosszakértő felkérésére adott szakértői véleményét. Ez utóbbi vonatkozásában indítványozta – bizonyítás felvétele keretében – igazságügyi orvosszakértő felhívását szakvéleményének kiegészítésére. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a büntetés törvényi minimumra történő enyhítését, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[12] A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve az azt megelőző eljárást az ügyészi indítványnak megfelelően a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül, mivel a védő tárgyalás tartására irányuló indítványát nem találta alaposnak. Ennek oka az volt, hogy I. rendű vádlott tekintetében az alapeljárás során hiánytalan és aggálytalan szakértői vélemény készült, mely tekintetében a bizonyítás továbbfejlesztése szükségtelen; másodsorban pedig a védő által becsatolt, magánfelkérésre készült orvosszakértői vélemény a Be. 599. § (2) bekezdés b) pontja alapján a I. rendű vádlottat érintő büntetés kiszabási körülmények tekintetében is értékelhető volt.

[13] A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában írtakat fenntartotta.

[14] I. rendű vádlott védője az előkészítő iratában írtakat némileg módosítva elsődlegesen azt indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság enyhítő szakasz alkalmazásával csökkentse I. rendű vádlott büntetését, másodlagosan azt a törvényi minimumban, öt évben határozza meg azzal, hogy a büntetés fele része után feltételes szabadságra bocsátható.

[15] II. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta, mivel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést eltúlzottnak látta.

[16] I. rendű vádlottaz utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez.

[17] Az ügyészi fellebbezés terjedelme miatt a korlátozott felülbírálat szabályai jelen ügyben nem voltak alkalmazhatók, így a felülbírálat a Be. 590. § (1) bekezdése szerint teljeskörű volt, az kiterjedt az eljárási szabályok megtartására, a bizonyítás törvényességére, a tényállás megalapozottságának vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés és minősítés helyességére, a kiszabott büntetés és az ítélet egyéb rendelkezéseinek ellenőrzésére is. Emellett az ítéltábla vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása megfelel-e a törvényi előírásoknak.

[18] Az eljárási szabályok felülvizsgálata körében azt állapította meg, hogy az ügy érdemi felülbírálatra alkalmas volt, az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna. A fellebbezések ilyen eljárási hibára nem is hivatkoztak.

[19] Az eltérő tényállás megállapítását, s ezáltal I. rendű vádlott bűnösségének löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetnének megállapítását célzó ügyészi fellebbezés nem alapos.

[20] Az Egri Törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének maximálisan eleget tett, bizonyítási eljárása alapos, mindenre kiterjedő volt. A terheltek és a tanúk perrendszerű kihallgatásán túl szakértői bizonyítást is folytatott, valamint az eljárás során beszerzett okirati bizonyítékokat is megvizsgálta és értékelte a tényállás megállapításánál. Mindezek eredményeként a tényállást alapvetően megalapozottan állapította meg, amely azonban – döntően az előzményi elítélések és a I. rendű vádlottat érintő személyi körülmények tekintetében – kisebb pontosításra, kiegészítésre, helyesbítésre szorul:

- I. rendű vádlottnak az ítélet 3. oldal [4] pontjában feltüntetett Egri Járásbíróság 2.B.62/2013/9. számú elítélésénél a bűncselekmény elkövetési ideje: 2012. július 22. napja,
- II. rendű vádlott esetében az ítélet 4. oldal [8] pontjában szereplő Ózdi Járásbíróság 11.Bpk.145/2017/3. számú határozatával elbírált bűncselekmény elkövetési ideje: 2014. január 1.-2016. július 4. napjáig terjedő időszak; míg az Ózdi Járásbíróság 6.Bpk.376/2017/2. számú határozatával elbírált bűncselekmény elkövetési ideje: 2017. január 11.,

- az ítélet 6. oldal [29] pontjának első mondata elején elírás következményeként lemaradt az, hogy: „II. rendű vádlott I. rendű vádlottról készült fényképfelvétel megtekintését követően úgy nyilatkozott, hogy ...”,

- I. rendű vádlott gyomortáji panaszai 2017. évben kezdődtek, nála epehólyag gyulladás is kialakult, melynek következtében epehólyagját eltávolították, ezen kívül nála a gyomorsav nyelőcsőbe történő visszafolyását igazolták. Reumatológiai kivizsgálása alkalmával degeneratív ágyéki csigolya elváltozásokat, illetve mozgáskorlátozottságot okozó degeneratív térd és bokaízületi elváltozásokat írtak le. Csukló ízületébe hatoló orsósont törése miatt nála műtét történt, csuklóízületi mozgásai beszűkültek. Az elmúlt másfél évben emelkedett vérnyomást, apnoét, következményes bal szívfél túltengést mutattak ki, mely betegségei miatt jelenleg is rendszeres gyógykezelés alatt áll.

- Az ítélet 11. oldalán [66] bekezdését az ítéltábla a történeti tényállás II. pontjához tartozónak tekinti.

[21] Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás minden tekintetben megalapozottá vált, ezért ahhoz a másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése alapján kötve volt.

[22] A fentiek alapján az ítéltábla nem csak a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában az I. számú, hanem a lőfegyverrel, lőszerrel visszaélés büntette vonatkozásában a II. számú történeti tényállást is megalapozottnak tartotta. E tényállás tekintetében az ügyészi fellebbezés arra hivatkozott, hogy az Egri Törvényszék téves következtetést levonva rendelkezett I. rendű vádlott felmentéséről. A téves következtetés ott érhető tetten, hogy a fegyvert, valamint a lőszereket a vádlott állandó lakásaként szolgáló nappalihelységben foglalta le a nyomozóhatóság, ahol a vádlott életvitelszerűen lakott. Rajta kívül a lakásban csak a felesége és két kiskorú gyermeke élt. Emiatt, valamint a igazságügyi genetikus szakértő által készített szakvélemény alapján a bűnössége megnyugtatóan megállapítható.

[23] Ezzel szemben az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság részletesen megvizsgálta és helytállóan fogadta el I. rendű vádlott vallomását. E vallomás a történeti tényállás I. pontja tekintetében teljes mértékű beismerő vallomás volt, azonban az a II. tényállási pontra nem terjed ki. E vádlotti védekezést a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékkal az Egri Törvényszék egybevetette és állapította meg a már többször hivatkozott [66] bekezdésében, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését követően kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást az, hogy a nyomozóhatóság által a szám alatti lakásban lefoglalt kézi lőfegyver és lőszerek I. rendű vádlotthoz köthetők, azokat ő birtokolta jogellenesen. Utalva a vádhatósági érvekre már csak az ott írtak alapján – mivel a vádlott nem egyedül lakott az ingatlanban - sem lehet minden kétséget kizáróan kizárólag I. rendű vádlotthoz kötni a lőfegyvert, a fegyverelemet, illetve a lőszereket. Ilyen módon maga a feltalálás helye a bűnösség megállapításához nem szolgálhat kellő alappal. A vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, terhelő tanúvallomás esetében nem állt rendelkezésre. A vádhatóság által hivatkozott igazságügyi genetikus szakértői véleménye sem volt alkalmas a bűnösség minden kétséget kizáró bizonyításához. Addig a pontig helyesen hivatkozik a vádhatóság a szakvéleményre, mely szerint: „a DNS-profilja maradéktalanul megtalálható volt ugyan, de ugyanakkor az ő személyi profiljában nem volt olyan ritka DNS tulajdonság, ami az ő mintahagyását feltétlenül valószínűsítette volna annak ellenére, hogy valóban minden tulajdonságát megfigyeltük a helyszíni mintaprofilban, amit a fegyverről

azonosítottunk.”. Nyilván a fenti megállapítás miatt nyilatkozott úgy igazságügyi genetikus szakértő az Egri Törvényszéken 2020. október 29. napján megtartott tárgyalásán, hogy szakértői szempontból a bizonyosság szintjén nem lehet azt kijelenteni, hogy vádlott akár pusztá kézzel, akár más módon megérintette volna ezt a fegyvert és ezáltal DNS mintát hagyott volna rajta (Egri Törvényszék 10.B.7/2019/85. számú jegyzőkönyv 4. oldal első bekezdés). Ezen kívül a szakértő nyilatkozott arról is kategorikus megállapítást téve, hogy a „lőszeres doboz oldalairól ledörzsölt minta biológiai anyagmaradványában DNS-ének jelenléte nem volt alátámasztható” (ugyan ott 4. oldal utolsó bekezdés); illetve a szakértő bíró kérdésére határozottan akként nyilatkozott, hogy nem jelenthető ki határozottan az, hogy DNS-e a pisztolyon megtalálható lett volna (ugyan ott 5. oldal harmadik bekezdés).

[24] Mindezek alapján a felmentő rendelkezés minden tekintetben törvényes, a vádhatóság bűnösség megállapítását célzó fellebbezése a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatta a tényállást, mely a tényállás megalapozottságára és az eljárási törvény kizáró rendelkezésére figyelemmel másodfokon eredményre nem vezethetett.

[25] Az Egri Törvényszék a megalapozott I. számú tényállásból helyesen vont következtetést I. rendű és II. rendű vádlottak bűnösségére és az általuk megvalósított bűncselekményt is a Btk-nak megfelelően minősítette.

[26] I. rendű vádlott tekintetében a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés alapos.

[27] Minden bűncselekmény tárgyi súlyát alapvetően határozza meg az a büntetési tartam, amelynek kiszabását a Btk. lehetővé teszi. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen hívta fel az ítélet [78] bekezdésében e tartamot, mely szerint a vádlott cselekménye öt évtől húsz évig vagy akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető. Ugyanakkor a büntetésnek figyelemmel kell lenni az egyéniesítés és a speciál prevenció elvére is. Az elsőfokú bíróság valójában erre hivatkozott, amikor a büntetés tartamát a büntetési tétel alsó határához közelítve hat évben határozta meg. A másodfokú eljárás során arra viszont I. rendű vádlott védője hívta fel – helyesen – a bíróság figyelmét, hogy ez a büntetési tartam némileg meghaladja az ítéltábla illetékességi területén hasonló ügyekben alkalmazott büntetési tartamot. Helyes az a védői érvelés, mely szerint a kábítószer mennyisége döntően határozza meg a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát. Kétségtelen, hogy I. rendű vádlott a kábítószer-kereskedelem büntettét jelentős mennyiségű kábítószerre valósította meg, azonban ezen értékhatáron belül a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát nem sokkal, mintegy 1,9-szeresével lépte túl, mely körülményt mindenféleképpen érvényesíteni kell a büntetés kiszabása során is. Döntően erre, az időmúlásra, illetve részben az eljárás elhúzódására is figyelemmel az ítéltábla úgy értékelte, hogy indokolt I. rendű vádlott tekintetében a kiszabott büntetés enyhítése, azonban a büntetés tartamának enyhítő szakasszal történő meghatározásához kellő ok nem volt. Erre figyelemmel az ítéltábla a büntetés tartamát a törvényi minimumban öt évben határozta meg.

[28] Alkalmazhatónak látta továbbá a Btk. 38. § (3) bekezdését, mely szerint az öt évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén – különös méltánylást érdemlő esetben – a bíróság az ügydöntő határozatában akként rendelkezhet, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Jelen ügyben a különös

méltánylást érdemlő esetet I. rendű vádlott igazolt, megromlott egészségi állapota alapozta meg.

[29] II. rendű vádlott cselekvősége a Btk. 178. § (1) bekezdése alapján egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. A törvényszék e vádlott büntetését a törvényi minimumban, egy évben határozta meg. Tette ezt annak ellenére, hogy II. rendű vádlott bűncselekményét a vele szemben alkalmazott két felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt valószínűsítette meg. Ilyen körülmények között a büntetés törvényi minimumban történő kiszabása eltúlzottnak egyáltalán nem tekinthető, sőt az igen méltányos. Ilyen körülmények között e büntetés lényeges enyhítésére nem kerülhet sor, a büntetés tartamának kisebb mértékű változtatását a Be. 605. § (2) bekezdése kizárja.

[30] Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla a fenti körben az Egri Törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő további rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta. Rögzítette Sikos Gábor I. rendű vádlott személyigazolványának számát, illetve a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett annak viseléséről.

[31] A Debreceni Ítéltábla határozata elleni további fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2022. május 30.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Elek Balázs sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 10.B.7/2019/112. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. május 30.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke